

Bilag 7.

Finansministerens kommentarer til bilag 6.

Assurandør-Societetet og Statsanstalten for Livsforsikring har i skrivelse af 12. juli 1974 til skatte- og afgiftsudvalget i anledning af forslaget om begrænsning af fradragsretten for udgifter til syge- og ulykkesforsikring givet udtryk for den opfattelse, at der for erhvervsudygtighedsforsikring og frivillig dagpengeforsikring fortsat bør være fuld fradragsret for præmier for disse forsikringsformer, når udbetalinger derfra skal medregnes i den skattepligtige indkomst.

Man har endvidere foreslået den i pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 2, omhandlede fradragsramme forhøjet.

For så vidt angår henvendelsen vedrørende fradragsret for erhvervsudygtighedsforsikring og frivillig dagpengeforsikring har Assurandør-Societetet og Statsanstalten for Livsforsikring henvist til, at erhvervsudygtighedsforsikring må sidestilles med den i pensionsbeskatningslovens § 2, nr. 4 b, omhandlede invalidepension, og at frivillig dagpengeforsikring har lighed med denne invalidepension, hvorefter man er af den opfattelse, at den fulde fradragsret i indkomsten bør bevares for disse forsikringsformer.

Hertil bemærkes, at der med pensionsbeskatningslovens ikrafttræden den 1. januar 1972 blev skabt hjemmel til i alle tilfælde, hvor der oprettedes forsikringer som de her-

omhandlede, da at fradrage præmier hertil fuldt ud i den pågældende skatteydere indkomst. Imidlertid har indførelsen af den offentlige sygesikring mindsket behovet for tegning af private forsikringer på det omhandlede område, hvorfor man med lovforslaget bl. a. har søgt fradrage for udgifter til syge- og ulykkesforsikring begrænset, således at disse udgifter fremtidig kun tillades fradraget inden for den begrænsede fradragsramme, som er indeholdt i pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 2.

Med hensyn til anmodningen om en forhøjelse af den i pensionsbeskatningslovens § 50, stk. 2, indeholdte begrænsede fradragsramme på kr. 3.000 årlig kan jeg oplyse, at dette beløb blev forhøjet ved lov nr. 216 af 27. maj 1970 og indebar en forhøjelse fra kr. 2.500 med ikrafttræden for den skattepligtige indkomst fra og med indkomståret 1971.

Da det må antages, at fradragsbeløbet kun bliver benyttet fuldt ud af et begrænset antal skatteydere, og da en eventuel forhøjelse af den begrænsede fradragsret er i modstrid med den hensigt, som er kommet til udtryk i lovforslaget af 8. maj 1974, finder jeg ikke, at der er grundlag for på indeværende tidspunkt at foreslå den nugældende beløbsramme forhøjet.